

בבית המשפט העליון

בש"פ 5119/20

לפני: כבוד השופט י' אלרון

העוררת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: איהב ג'באלי

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
במ"ת 20214-07-20 מיום 21.7.2020 שניתנה על ידי כב'
השופט ח' טרסי

תאריך ישיבה: א' באב התש"ף (22.7.2020)

בשם העוררת: עו"ד חיים שוייצר

בשם המשיב: עו"ד מונס יונס

החלטה

1. לפניי ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט ח' טרסי) במ"ת 20214-07-20 מיום 21.7.2020, בגדרה הורה על שחרור המשיב למעצר בית בפיקוח אלקטרוני ובתנאים נוספים.

רקע והליכים קודמים

2. נגד המשיב ו-8 נאשמים נוספים כתב אישום מתוקן הכולל 4 אישומים שעניינם עבירות של סחר, נשיאה, החזקה ושימוש בכלי נשק. האישום הרלוונטי למשיב הוא הראשון מבין הארבעה, המייחס לו ול-7 מהנאשמים עבירות של החזקת נשק ותחמושת

שלא כדין, לפי סעיפים 144(א) ו-29 לחוק העונשין, התשל"ז – 1977; ונשיאת נשק ותחמושת שלא כדין, לפי סעיפים 144(ב) ו-29 לחוק זה.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, המשיב הוא חברם של נאשמים 1 ו-4 (להלן: פואד וטאלב), בניו של נאשם 5 (להלן: ראפי). עובר לאירועים שתוארו בכתב האישום התגלע סכסוך אלים בין משפחתו של ראפי לבין אחיו, וכתוצאה מכך התחמשו בני משפחתו של ראפי וחבריהם – בהם המבקש – בכלי נשק שונים, והחביאו אותם.

ביום 30.4.2020, בעקבות "נסיעה פרועה" של רכב ליד ביתו של טאלב, חשדו פואד ונאשם 2 שהיו במקום, כי הדבר קשור לסכסוך האמור. בעקבות כך, הצטיידו השניים בשני אקדחים שהוסתרו בסמוך למקום, ותיאמו את התכנסות החבורה בביתו של טאלב. המשיב הגיע למקום המפגש יחד עם טאלב ונאשמים נוספים, שאחד מהם נשא עליו אקדח.

כעבור זמן מה, עזב המשיב את הבית, וחזר אליו מאוחר יותר בחברת אדם נוסף שזהותו אינה ידועה. בשלב מסוים התקרב כוח משטרה לבית, ובעקבות חששם להיתפס עם הנשקים, החליטו חלק מבני החבורה, המשיב ופואד בתוכם, לברוח ברגל מהבית, בעוד האחרון נושא עליו 2 אקדחים.

כוח המשטרה שהגיע למקום מצא בחניית הבית אקדח אחד. שני האקדחים הנוספים טרם אותרו.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום נגד המשיב, הגישה העוררת בקשה למעצרו עד תום ההליכים נגדו.

בבקשה נטען כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו, בהן תצלומי מצלמות אבטחה ומחקרי תקשורת; וכי קמה נגדו עילת מעצר סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק המעצרים.

עוד נטען כי מסוכנות המשיב גבוהה, נוכח חבירתו עם יתר הנאשמים, הצטיידותם במספר נשקים שהוסלקו למטרת שימוש מידי, ונכונותו להשתתף באירוע שבו תוכנן להשתמש בנשקים; ובפרט כאשר טרם אותרו שני אקדחים מתוך השלושה שהיו בבעלות החבורה.

4. לבקשת באי-כוח המשיב, פוצל הדיון בעניינו מזה שנערך כאשר ליתר הנאשמים.

בדיון שנערך ביום 13.7.2020, הסכימו באי-כוח המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, ואולם טענו כי המשיב עצמו, ש"היה במקום הלא נכון בזמן הלא נכון", כלשונם, לא היה מעורב בסכסוך בין המשפחות; וכי בנסיבות אלה יש להורות על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר בדרך של איזוק אלקטרוני, ללא קבלת תסקיר מאת שירות מבחן, לנוכח שביתת שירות המבחן והיעדר צפי לסיומה באותה העת.

5. בהחלטתו מתום הדיון, נעתר בית המשפט המחוזי (השופט ע' דרויאן-גמליאל) לבקשה, והורה על בחינתה של חלופת מעצר בדרך של פיקוח אלקטרוני.

במסגרת דוח בדיקת היתכנות פיקוח אלקטרוני מיום 19.7.2020, צוין כי אין מניעה לפיקוח כאמור, בכפוף לתנאים שונים.

6. ביום 21.7.2020 התקיים דיון נוסף בבית המשפט המחוזי, במהלכו ביקשו באי-כוחו של המשיב כי בית המשפט יבחן את המפקחים המוצעים, ויורה על חלופת מעצר כאמור.

מנגד, בא-כוח העוררת עמד על מסוכנותו הגבוהה של המשיב העולה מהמעשים המיוחסים לו, ובפרט נוכח היעדרו של תסקיר מעצר בעניינו.

7. בהחלטתו מושא הערר, בחן בית המשפט המחוזי (השופט ח' טרסי) את שלושת המפקחות שהוצעו על ידי המשיב ולא מצא כי יש בכוחן לאיין את מסוכנותו ברמה הנדרשת. ואולם, חרף האמור, נקבע כי אחד מבאי-כוחו של המשיב – בן משפחתו, שהסכים להתפטר מייצוגו ולקבל על עצמו את האחריות לפיקוחו – נמצא כגורם ש"הותיר רושם אמין וסמכותי".

משכך, הורה בית המשפט המחוזי על שחרור המשיב לחלופת מעצר בפיקוח ובתנאים נוספים, וקבע כי די בפיקוח האנושי בשילוב עם הפיקוח אלקטרוני, כדי לצמצם את המסוכנות הנשקפת ממנו.

בהקשר זה נקבע, כי מעורבותו של המשיב במעשים מוגבלת לאישום הראשון; כי מדובר בצעיר ללא עבר פלילי; כי אינו מעורב בסכסוך המשפחתי העומד במוקד

הפרשה – דבר שיש בו כדי להפחית ממסוכנותו; וכי לא מיוחסת לו נשיאה פיזית של נשק.

עוד נקבע, כי אומנם דרך המלך במקרים מעין אלו היא להימנע משחרור לחלופת מעצר ללא קבלת תסקיר מאת שירות המבחן, ואולם ההחלטה דנן ניתנת בהיעדר צפי לסיום השביתה, וכן נוכח הצורך לצמצם ככל הניתן את החזקתם של עצורים בשל סכנת נגיף הקורונה בימים אלו.

8. להשלמת התמונה יוער, כי לבקשת העוררת הורה בית המשפט המחוזי על עיכוב ביצוע החלטתו לצורך הגשת ערר על החלטתו; ובהחלטתי מתום הדיון, הוריתי על עיכוב ביצוע ההחלטה עד להחלטה בבקשה לגופה.

טענות הצדדים בערר

9. בנימוקי הערר ובדיון שנערך לפניי, טענה העוררת כי יש לבטל את החלטת בית המשפט המחוזי ולהורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המתנהלים נגדו.

לטענת העוררת, פיקוח אלקטרוני ואנושי, טובים ככל שיהיו, אין בהם כדי לאיין את מסוכנותו של המשיב העולה ממכלול נסיבות האירוע. בהקשר זה נטען, כי נכונותו של המשיב ליטול חלק בסכסוך מזוין של חבורה, אף שאין לו קשר אישי לעניין, מלמדת, בניגוד לסברת בית המשפט המחוזי, דווקא על מסוכנותו הרבה.

עוד נטען, כי המשיב הואשם בהשתתפות בתוכנית ההצטיידות בנשק לשם שימוש עתידי בו בעת הצורך; ובניגוד לטענת באי-כוחו, האישום נגדו לא הוגש אך בשל נוכחותו במקום יחד עם יתר החבורה.

נוסף על כך נטען, כי בהתאם לסעיף 22ב(ב)(1) לחוק המעצרים, בעת שחרורו של נאשם בעבירות נשק למעצר בפיקוח אלקטרוני, נדרש בית המשפט לפרט בהחלטתו "טעמים מיוחדים שירשמו" – דבר שלא נעשה במקרה דנן; וכי ההחלטה לשחררו לחלופת מעצר ניתנה מבלי שעמדו לרשות בית המשפט נתונים באשר לאמון שניתן לתת במשיב, להבדיל מאיכות הפיקוח עליו.

לבסוף, בא-כוח העוררת מסר בפתח הדיון כי שירות המבחן סיים את שבתתו. משכך, נטען כי אין כל מקום להימנע מקבלת תסקיר שירות המבחן בטרם שחרור המשיב לחלופת מעצר, אף אם יוחלט שלא להותירו במעצר עד לתום ההליכים נגדו.

10. מנגד, בא-כוח המשיב סמך ידיו על החלטת בית המשפט המחוזי.

לטענתו, חלקו של המשיב באירוע "נמוך ביותר", כלשונו, שכן הוא לא נשא נשק על גופו; והיעדרו של עבר פלילי לחובתו, מלמד כי לא נשקפת ממנו מסוכנות רבה.

עוד נטען, כי המשיב אינו מעורב בסכסוך שבמוקד הפרשה, ואף משכך, המסוכנות הנשקפת ממנו נמוכה באופן יחסי, וניתן לאיינה באמצעות חלופת המעצר שנקבעה עבורו.

דיון והכרעה

11. לאחר שעיינתי בערר ובנספחיו, ושמעתי את טיעוני הצדדים בדיון שנערך לפניי, באתי לכלל מסקנה כי דין הערר להתקבל.

עבירות הנשק המיוחסות למשיב מקימות נגדו חזקת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק המעצרים. בית משפט זה שב וקבע כי לא ניתן לאיין מסוכנות זו בדרך של חלופת מעצר אלא במקרים חריגים, וכי על דרך הכלל, יש להורות בעבירות אלו על מעצר בפועל עד לתום ההליכים (בש"פ 1498/18 טאלח נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (27.2.2018)).

12. יתירה מכך, לדידי, נסיבות ביצוען של העבירות, מלמדות אף הן על מסוכנות רבה מצדו. כעולה מכתב האישום שהוגש נגדו, שעל קיומן של ראיות לכאורה להוכחתו לא היתה מחלוקת, המשיב השתתף בתוכנית להצטייד בנשקים מתוך מטרה מוצהרת להשתמש בהם במסגרת סכסוך משפחתי, ואף הגיע יחד עם נאשמים אחרים שנשאו על גופם את הנשקים במטרה לעשות בהם שימוש.

לטעמי, בחירתו של המשיב להצטרף לחבורה במסגרת מאבקה המזוין, ללא שהיה לו קשר לסכסוך, מלמדת דווקא על מסוכנותו. בחירה זו, להצטרף לסכסוך משפחתי אלים שאותו איש לא כפה עליו, עשויה להצביע על מוכנותו להשתתף באירועים

מעין אלו, ללא כל טעם הנראה לעין, דבר שיש בו כדי להעצים את המסוכנות הנשקפת ממנו.

דברים אלו מקבלים משנה תוקף נוכח הנטען בכתב האישום כי המשיב הגיע למקום יחד עם אחד הנאשמים שנשא נשק על גופו; ובשים לב לכך ששני נשקים שהוסתרו על ידי הנאשמים טרם נתפסו.

אשר לגילו הצעיר של המשיב ולהיעדר עברו הפלילי, כבר נפסק בעבר כי אלו אינם עולים, כשלעצמם, כדי נסיבות מיוחדות המצדיקות שחרור לחלופת מעצר כאשר בעבירות נשק עסקינן (בש"פ 5679/18 מדינת ישראל נ' עג'אג', פסקה 13 (29.7.2018)).

לבסוף, לנוכח מסוכנותו הגבוהה של המשיב, איני סבור כי התקיימו בעניינו טעמים מיוחדים שיש בהם כדי להצדיק את שחרורו לחלופת מעצר בהיעדר תסקיר.

13. יחד עם זאת, נוכח העובדה כי חלקו של המשיב בכתב האישום מצומצם מעט מזה של יתר הנאשמים, ובשים לב להיעדר עבר פלילי בעניינו, מצאתי לנכון, ולא מבלי התלבטות, להשיב את הדיון לבית המשפט המחוזי אשר יכריע בבקשה למעצרו עד לתום ההליכים לאחר שיתקבל תסקיר מעצר בעניינו.

בהחלטתו, ישקול בית המשפט מחד גיסא את המסוכנות הנשקפת מהמשיב בהתאם לעבירות החמורות המיוחסות לו, ומאידך גיסא, האם ניתן – בהתאם לאמור בתסקיר שיתקבל – לתת בו את האמון הנדרש לשם שחרורו לחלופת מעצר.

14. בסיכומו של דבר, אני מקבל את הערר, ומורה על הארכת מעצרו של המשיב עד לדיון שיערך בעניינו על ידי בית המשפט המחוזי, לאחר שיתקבל תסקיר מעצר כאמור. שירות המבחן מתבקש להגיש תסקיר בעניינו של המשיב לבית המשפט המחוזי, לא יאוחר מיום 27.8.2020.

ניתנה היום, ג' באב התש"ף (24.7.2020).

ש ו פ ט